vínculum

NUMERO 7 — 9 AGOSTO 1950 - AÑO SANTO

SIEU FIDELS A LA VOSTRA VOCACIÓ.
Dr. Tarrés

A LA MEMÒRIA DEL DR. TARRÉS CONFESSOR DEL NOSTRE SEMINARI

IN DOMINO VIVAS

Fa un any que ens trobavem assegits davant el Dr. Tarrés amb motiu d'una interviu que li feiem sobre el sacerdoci. Ell amb aquella unció i amabilitat que tots coneixem ens deia:

-Sabeu quina és la primera qualitat que s'us demana, seminaristes? Es saber el que és ésser sacerdot; si això ho enteneu ben clar, ja se'n derivarà el demés:

Sacerdot és ésser un altre Crist, mes no un Crist platònic; ni ideal, ni romàntic, sinó un Crist real, això es, sacerdot sacrificat fins a la última gota de la seva sang, fins a l'últim tros de la seva salut: VIURE MORINT... pels altres.

-...

-Sacerdot és ésser un altre Crist això és, sacerdot víctima, màrtir amb martiri incruent, treballant pel bé de les ànimes, i fins i tot cruent, si aquesta fos la voluntat de Déu.

Sacerdot és ésser generós, després, abnegat,...No ha d'ésser un "modus vivendi", no un honor, un càrrec, una comoditat, un situar-se..; Desligats així, tindreu un cor gran, fruïreu del consol de saber que tots els passos que doneu són, exclusivament, per les ànimes.

Sacerdot és ésser humil. Què importa que ens destinin en un racó de món, si tenim el mateix Jesucristen el Sagrari?

Aquest és l'esperit de Crist.

- I què creu que és el que hem de fer nosaltres, per poder viure aquest verdader Sacerdoci ?

- ORACIO; és el més fondamental: ara que teniu temps, en les vacances, un hora, si podeu, i no sols al matí sinó durant el dia amb jaculatòries, per tal que sigui ben viscuda. Jesucrist, durant l'oració, treballa en les ànimes encara que no li digueu res i estigueu davant d'ell com un estaquirot, així com el cerugià treballa damunt del cos adormit del pacient.

MORTIFICACIO: petites coses, no grosses, inclus deixuplines, cilici,--sempre amb permís-... Creieu que les passions són fortes i els sacerdots estem voltats de perills...

Apretats en la caritat i en la fe de Crist.

DEVOCIO A LA MARE DE DEU: Mira d'enternir el vostre cor en amor a la Verge Maria; ella serà sempre la vostra ajuda en tots els perills...

DIRECCIO ESPIRITUAL: Sigueu oberts al vostre director, a fi de que ell us entengui, i pugui dir-vos les coses per el seu propi nom.

(continúa de la pag anterior)

Heus aqui l'auto-retrat del Dr. Tarrés. Perque al descriure'ns el que debia ésser el sacerdot no feia res més que descriure's ell mateix. Es per això que hem preferit posar en el nostre VINCULUM aquestes ratlles seves a totes les altres.

El Dr. Tarrés ha mort! El dia 31 de stembre a tres quarts de sis de la tarda volava cap el Cel. No hi han valgut les oracions que continuament aixecaven al Cel, tot no volguen resignar-nos a perdre'l. Esperàvem que el miracle es feria, però Jesús el volia per Ell, tot coronant-lo fins a l'últim moment amb la corona del sofriment que santifica.

El Dr. Tarrés havia ofert la seva vida per la salvació de les ànimes. S'han trobat uns apunts espirituals a on consta que el dia 12 de Gener, festivitat de la Sagrada Familia, de l'any 1941, quant encara era seminarista, sentint-se valent aquell dia,-hi ha que diu que fins aleshores havia tingut por,- fa l'ofrena de la seva vida a Déu per la salvació dels pecadors. Algun temps abans de la seva malaltia un sacerdot amic li expresà els seus temors que potser ell -aquest sacerdot amic- tenia un càncer, tot dient-li:" Que Nostre Senyor m'envii la mort que vulgui, però no un càncer". El Dr. Tarrés li feu per resposta:"Doncs jo ho tindria com una gràcia de Déu."

La missa que precedi a l'enterrament i aquest, fóren una manifestació de dol. L'església de les Corts estava totalment plena fins a l'extrem que era impossible l'entrar-hi. Al final de la Santa Missa el Sr. Bisbe, profondament emocionat, dirigí la paraula als fidels tot elogiant l'exemplar caritat i desinterès del Dr. Tarrés, proposant-lo a tots i especialment als sacerdots com a model.

Prop de 250 sacerdots i centenars de seglars assistiren a l'enterrament. Desde la casa mortuòria fins a l'església fou portat a espatlles dels metges. Al sortir de l'església fou la clerecia qui volgué portar-lo.

Els seminaristes no l'abandonàrem. Ell fins a l'últim moment s'enrrecordà de nosaltres i nosaltres que el consideràvem nostre no el deixàrem pas: En la l'agonia i en el moment del traspàs hi fórem presents; en la missa i en l'enterrament hi erem en gran nombre i fins l'últim moment quan es resava el darrer respons davant la seva tomba hi estiguerem.

Desde Mataró hemos recibido la siguiente nota:

LA DECIMA SEMANA LOCAL PRO SEMINARIO QUE SE CELEBRARA D.M. EN MATARO LOS DIAS DEL 10 AL 17 DE SEPTIEMBRE, EMPEZARA CON LA APERTURA DE LA EXPOSICION FOTOGRAFICA (EN LA BIBLIOTECA POPULAR DE LA CAJA DE AHORROS) SEGUIDA DEL REPARTO DE PREMIOS. VEREMOS CUANTOS SE LLEVARAN LOS SEMINARISTAS. EL JUEVES DIA 14 GRAN FESTIVAL INFANTIL EN EL COLEGIO DE VALLDEMIA QUE DARA PIE PARA TRATAR DEL SACERDOCIO CON LOS NINOS. POR LA NOCHE COMENZARA EL TRIDUO EUCARISTICO SACERDOTAL, CON COMPLETAS, ROSARIO, SERMON, PRECES POR LAS VOCACIONES Y RESERVA. EL DOMINGO 17, DIA DEL SEMINARIO PARA MATARO, HABRA UNA COLECTA EN TODAS LAS PRINCIPALES IGLESIAS DE LA CIUDAD REPARTIENDOSE PROPAGANDA VOCACIONAL. POR LA TARDE VELADA EN LA SALA CABANAS CUYO PROGRAMA SE DARA A LA PUBLICIDAD OPORTUNAMENTE.

LO QUE CONTRIBUYE ESTAS CAMPANAS A LA DIFUSION DEL CONOCIMIENTO DEL SEMINARIO Y A CREAR UN AMBIENTE PROPICIO A EL, SOLO EL SENOR LO SABE, PERO SI QUE ES CIERTO QUE HOY ES MAS CONOCIDO QUE ANTES.

MN. BATLLES PARLA DEL DR TARRES

EN la plàtica que feu als seminaristes que assistiren a la "jornada" de l'Ametlla del Vallès Mn. Joan Batlles ens parlà del Dr. Tarrés. Començà tot recordant-nos les paraules que el nostre senyor Bisbe ens diguè el dia de l'enterrament: "Vull que davant la tomba del Dr. Tarrés els meus sacerdots aprenguin a ésser caritatius, redemptors i altres Crist,"-Amb monstrant com el Dr. Tarrés havia estat sempre un sacèrdot caritatiu, un sacerdot redemptor, un altre Crist. Diguè que "el Dr. Tarrés era tot amor a Déu i a les ànimes."

Després, referint-se més concretament a aquesta caritat, recordà com milers de persones, que totes d'una manera o altra havian rebut la caritat del Dr. Tarrés, moltes d'elles amb els ulls umits per les llàgrimes, desfilaven davant del seu cadàver tot depositant medalles i rosaris sobre les seves mans.

Per a remarcar-ho més explicà com durant la nostra guerra i en el front de batalla, un comissari roig diguè al Dr. Tarrés: "Tarrés jo sé com tu penses, però mira aquesta arma la buidaré dintre del teu cos abans de que et passis a l'enemic". Aquella batalla fou dura per l'exèrcit roig. El comissari caiguè ferit. Tots l'abandonàren. Sols un restava al seu costat: el Dr. Tarrés.

Finalment, tot recordant la seva actuació en el Secretariat de Beneficència, diguè que el Dr. Tarrés estimava molt al pròxim i vivia enterament unit a Crist.

Dirigint-se als seminaristes Mn. Batlles diguè: "La seva mort santa ha sigut el coronament d'una vida santa. Això, seminaristes, no s'improvisa. "...El Seminari deu tancar les portes a aquell que no vulgui ésser sant: sacerdoci i santedat no es poden separar"-"...No es pot tolerar al seminarista que s'arrossega pel Seminari: anar fent, anar tirant, no pot ésser..." I afegí: "Seminaristes comenceu el curs baix la impressió del Dr. Tarrés: comenceu-lo amb ganes d'ésser sants."

Continuà dient que Crist vol, com fa notar Sant Pau, que anem completant la seva passió. Així ho feu el Dr. Tarrés: "Sacerdoci i sagrifici van junts: no es poden deslligar. En altra època alguns creguèren que sacerdoci era sinònim de passar-se-la bé, doncs no, tot el contrari".

Recordà també com sofrí el Dr. Tarrés i com tot ho oferia a Crist:" Així com hi ha qui s'ordena "titulo paupertatis", "titulo patrimonii", Etc., ell s'ordenà "titulo crucis". A enumerant les virtuts en les quals més sobresortí: la puresa, la pobresa, la mortificació, etc. etc.. Recordà com ell es sentia el gran defensor de la castetat, aquesta virtut tan sacerdotal tot dient amb paraules seves "hem d'aixecar una bandera blanca de puresa".

Referint-se a la seva pobresa, diguè que el Dr. Tarrés havia mort sense un cèntim i en vida algunes vegades no podia pagar la disposa a la Casa Sacerdotal, tot demanat temps per a fer-ho.

Parlà també sobre la seva mortificació i feu notar entre altres coses com li tingueren de prohibir el dormir a terra.

Mn. Batlles abans d'acabar la seva plàtica ens llegí una carta que li escriguè el Dr. Tarrés l'any 1942 acabat d'ordenar de sots-diaca. Carta que per lo sublim i interessant que es esperem poder algun dia pub-licar.

NUESTRO QUERIDO SENOR RECTOR PRCIDIENDO UNA PEREGRINACION COMPUESTA EN GRAN PARTE DE AMIGOS Y BIENECHORES DE LA HERMANDAD DE SACERDOTES OPERARIOS DIOCESANOS, SALDRA EL PROXIMO MARTES CAMINO DE ROMA. DESEAMOS QUE TODOS OBTENGAN LOS FRUTOS ESPIRITUALES DEL ANO SANTO PARA SUS ALMAS.

NOTICIARIO

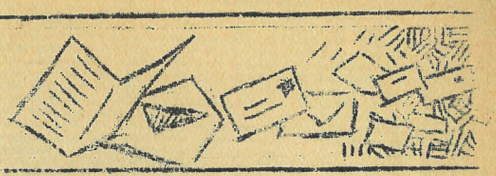

O Una expedición de "geólogos a la fuerza", capitaneada por el teólogo Mn. Massó i provistos de tiendas de campaña, ha salido camino de las tierras del norte.

O Una compañía teatral compuesta de filósofos y dirigida por el Sr. Mn. Puig, ha debutado con gran éxito por tierras de nuestra modelo diócesis.

O En una visita hecha a las obras que se llevan a cabo en el Seriolado, nos hemos cerciorado que con ritmo acelerado van acercándose a su fin.

O De nuevo se encuentra entre nosotros nuestro Padre Espiritual. Bién venido!

O De fuente oficiosa nos comunican que el P. Murall será este año el director de los Ejercicios Espirituales.

O También de fuente oficiosa se nos anuncia que los opositores a las cátedras vacantes son: El canónigo Dr. Segura, Dr. Estop, Mn. Ventosa, Mn. Batlles, Mn. Parramon y Mn. Campmany.

O Nuestro querido Vice-rector está practicando los Santos Ejercicios en Salamanca. Orate

O Nos comunican de fuente oficial que Mn. Felipe Casañas ha sido destinado a Lavaneras.

O Un señor filósofo nos ha indicado -frutos de sus investigaciones- que todas las fiestas del nuevo curso caen en lunes y viernes. Nos felicitamos.

O Sabemos que los de Vilafranca están preparando su jornada sacerdotal. Que tengan éxito.

O El día once del corriente empezará una tanda de ejercicios para sacerdotes diocesanos. Orate.

O Nos comunica el señor bibliotecario, Mn. Mas, que ha tenido el gusto de recibir en nuestra biblioteca a ilustres visitantes, procedentes de Portugal, Valencia, Murcia, Gerona, Solsona, Sèo de Urgel, Toledo y Vitoria.

O El día 17 de este mes tendrá lugar en nuestro Seminario una asamblea diocesana de HOAC. Orate.

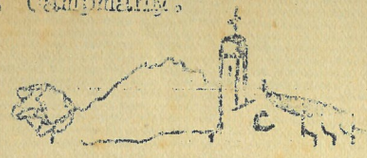

DES D'OLESA

Pocos minuts abans de les deu del matí, arribaren a Olesa una vintena de seminaristes disposats a fer feina, seguidament emprengueren la tasca de quedar dignament en la nostra paticipació en les cerimònies del culte. La gent s'edificà de debò.

Per falta d'espai no ens es possible resenyar aci el sermó de Mn. Ventosa que fou interessant de debò.

Abans de dinar esfeu una visita a l'Ajuntament d'Olesa i al Parc Municipal. Molt interessant. Prop de les dues, a la Casa Parroquial, llocs des d'on hom pot contemplar una visió única del Montserrat, es dinà escul[illegible].

Be-i-esperant l'hora de les Vespres, s'[illegible] una ascensió a la torre del rellotge, per tal de contemplar tot el poble i pobles veïns. Les Vespres, molt solemnes.

Finalment, vetllada al Casal [illegible] de la paraula Mn. Sassó, Mn. Palau, el Dr. Ventosa i acaba el Sr. Rector d'Olesa. L'Orfeó Montserrat, cantà un escollit repertori de cançons catalanes.

NECROLOGICAS

Recientemente ha fallecido el padre de nuestro compañero Jose Dalmau. Orate pro eo.

DE NOSTRE ENVIAT ESPECIAL A MADRID

Madrid, 8 agost

AMB joia i anyorança restaurem la comunicació amb els habitants de la ínclita Barcino per tal de fer-vos participants dels nostres sentiments i assabentar-vos de les primeres impressions rebudes en terres centrals de Castella.

Nosaltres posem en vostres mans el fruit ubèrrim de les palpitants actualitats viscudes en aquesta petita estona del etern peregrinar de la vida.

Les realitats vitals del moment que omplenen nostresànims deixen en el paladar l'agradolç de llurs experiències que us brindem de la faiso més assequible per a que les poguem copsar.

Accepteu l'humil ofrena d'aquests cors jovenivols que senten més que mai la íntima compenetració d'ideals i pensaments amb vosaltres per l'allunyament accentuat que estem sofrint, esperant amb friosança que serem corresposts i rebrem joliues noves de totes vostres apostòliques activitats mitjançant la voleiadora fulla, fla de nostres cors, i esperança de la nostra vacança fora de la Diòcesi.

Alegres i confiats en vostres oracions ens apartem del missatje escrit per una estona, tot esperant que retorni impregnat de les sentors vives de la nostr anyorada Barcelona i dens de caliu familiar i de magnífiques noves per a fer rebrotar en nostres ànimes la vida i la percepció de la vostra convivència.

FAMESUB.

P.D. Hem sentit molt l'esperada separació del volgut Dr. Tarrés.

MEYS SOBRE EL CURSET

ENs agradaria saber de vostres impressions sobre el curset que va a començar.

--Filletes! que en direm d'aquí.

--A veure ; que ens saps dir de tot això que aneu a fer, quines són les primeres impressions que hem rebut del curset.

--Per ara anem molt despistats: no sabem ni el programa, Els castellans ja diuen "Vamos a dar una vuelta por ahí..."

--I a Madrid us han rebut bé?

--Molt bé. L'hostatge és d'un gran comfort, lo que ens fa dubtar de si ens trobem al Ritz o al Palace.

--Alguna nota curiosa del primer moment?

--Trobar-nos sota les ordres d'un sacerdot conegut.

--Qui és aquest?

--Si la memòria no em falla el varem conèixer a Roma cridant "España por el PAPA!...

--I del viatge, què m'en dieu?

--De Barcelona a València bastant bé. De València a Madrid molt pesadet: 12 hores de seure.

--I què us semblà de la "lluna de València?

--Només n'hi havia mitja.

--L'horxata és bona?N'heu begut?

--Es bona,però més aviat podriem dir n'hem menjat.

--Que els ha "frapat" més a València?

--Conviure amb uns clergues obrers a l'estil de la Missió de París.I ja els hi explicarem part.

--I de la mateixa ciutat?

--El Museu de Pintura, que segons diuen, els valencianets és el segon d'Espanya. Cosa curiosa en la ciutat:les gorres dels tranviaires.

--Es veritat " que en València en penjaren tres" ?

--Ché! assò si que no lo sé.

--Bo,gràcies,ja us he fet xorrar prou; que us provi força i fins que torneu.

J.S.R.

AVISOS

NOTIFICAMOS A LOS SEÑORES SUSCRITORES DE "VINCULUM" QUE EL PROXIMO NUMERO Y ULTIMO DEL VERANO SALDRA EL DIA 19 DEL CORRIENTE. EN EL SE SEÑALARA TODO LO REFERENTEX AL NUEVO CURSO.

La Editorial de Publicaciones Musicales, que tan acertadamente dirige Mn. Galcerán, les ofrece a Vds. el primer folleto de "Cants per la Joventut". Los suscritores lo recibirán juntamente con el VINCULUM.